

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 6366/12
Дана 22.01.2013. године
Београд
Немањина бр.9

КЗ-11.3.

КЗ-11.3 остало

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Соње Манојловић, председника већа, судија Наде Хаџи-Перић и Драгана Ћесаровића, чланова већа, са вишим судијским сарадником Браниславом Муњић, као записничарем, у кривичном предмету **окривљеног АА и др**, због кривичног дела учествовање у тучи из члана 123 КЗ, одлучујући о жалби јавног тужиоца Првог основног јавног тужилаштва у Београду, изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду К.бр.10753/10 од 26.07.2012. године, у седници већа одржаној **дана 22. јануара 2013. године**, донео је

РЕШЕЊЕ

Уважавањем жалбе јавног тужиоца Првог основног јавног тужилаштва у Београду, **УКИДА СЕ** пресуда Првог основног суда у Београду К.бр.10753/10 од 26.07.2012. године и предмет **ВРАЋА** првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду К.бр.10753/10 од 26.07.2012. године, окривљени АА, ББ и ВВ су, на основу члана 355 став 2 ЗКП, ослобођени од оптужбе да су извршили по једно кривично дело учествовање у тучи из члана 123 КЗ. Применом члана 197 став 1 ЗКП, одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Против наведене пресуде благовремено је жалбу изјавио јавни тужилац Првог основног јавног тужилаштва у Београду, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, сходно члану 367 став 1 тачка 3 у вези члана 370 став 1 Законика о кривичном поступку и битне повреде одредаба кривичног поступка, сходно члану 367 став 1 тачка 1 у вези члана 368 став 1 Законика о кривичном поступку, са предлогом да Апелациони суд у Београду, као другостепени суд, укине првостепену пресуду Првог основног суда у Београду К.бр.10753/10 од 26.07.2012. године и предмет врати на поновно суђење.

Апелационо јавно тужилаштво у Београду је, поднеском Ктж.бр.6005/12 од 22.11.2012. године, предложило да Апелациони суд у Београду уважи жалбу јавног тужиоца Првог основног јавног тужилаштва у Београду и пресуду Првог основног суда у Београду К.бр.10753/10 од 26.07.2012. године укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом, коју је испитао и у смислу члана 380 ЗКП, па је по оцени навода и предлога у изјављеној жалби, као и предлога Апелационог јавног тужилаштва у Београду, из напред цитираног поднеска, нашао:

Жалба је основана.

Побијана пресуда донета је уз битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 11 ЗКП, будући да су у пресуди изостали разлози о одлучним чињеницама, док су разлози који су дати нејасни, а на које повреде је основано у својој жалби указао јавни тужилац Првог основног јавног тужилаштва у Београду, због којих се, у смислу члана 389 ЗКП, укидање првостепене пресуде показује нужним.

Наиме, оптужним актом тужилаштва окривљенима АА, ББ и ВВ стављено је на терет да су, дана 22.07.2007. године, у Новом Београду, у улици Савски кеј бб, испред сплава “Маршал”, у стању урачунљивости, свесни својих дела, чије су извршење хтели и свесни забрањености својих дела, учествовали у тучи, у којој је оштећени ОО задобио тешку телесну повреду, на тај начин што је након вербалног сукоба између ОО1 и ОО2, дошло до масовне туче између првоокривљеног АА, другоокривљеног ББ и трећеоокривљеног ВВ, у којој су учествовали и малолетни ММ, ММ1, ММ2 и ММ3, према којима је поступак раздвојен, при чему су се међусобно ударали песницама и шутирали ногама, којом приликом је оштећени ОО задобио тешку телесну повреду у виду ране – убодине у десној слабинској регији, са пробојем трбушног зида (дужине око 5цм).

Првостепени суд налази да није доказано да су окривљени АА, ББ и ВВ извршили кривично дело учествовање у тучи из члана 123 КЗ, образлажући овакав свој закључак тиме да није доказано да је оштећени ОО, у времену и у месту, ближе описано у изреци побијане пресуде, задобио тешку телесну повреду у виду ране – убодине у десној слабинској регији, са пробојем трбушног зида (дужине око 5цм), услед активног деловања првоокривљеног АА, другоокривљеног ББ и трећеоокривљеног ВВ, у времену и у месту, ближе описаном у изреци побијане пресуде, због чега их је, применом члана 355 тачка 2 ЗКП-а, ослободио од оптужбе.

Међутим, овакав закључак првостепеног суда је нејасан и за Апелациони суд у Београду у потпуности неприхватљив.

Наиме, чланом 123 КЗ прописано је – ко учествује у тучи у којој је неко лишен живота или је другом нанесена тешка телесна повреда, казниће се **за само учествовање** новчаном казном или затвором до 3 године.

Дакле, код овог кривичног дела инкриминисано је само учествовање у тучи, док је наступање смрти или тешке телесне повреде објективни услов инкриминације. При том, за постојање овог кривичног дела није потребна директна узрочно-последична веза између радње окривљеног (активног деловања у тучи) и наступеле последице (смрти или тешке телесне повреде), већ је довољно да је окривљени учествовао у тучи у којој је неко лице тешко телесно повређено или лишено живота и ово дело управо могу извршити само они учесници у тучи за које није утврђено да су извршили убиство или тешку телесну повреду, док ће извршилац убиства или тешке телесне повреде одговарати само за то кривично дело, а не и за учествовање у тучи, јер се ради о привидном идеалном стицају.

При том, из образложења побијане пресуде, на начин како то првостепени суд интерпретира, остаје нејасно да ли су окривљени АА, ББ и ВВ уопште учествовали у тучи.

Наиме, првостепени суд у образложењу побијане пресуде само интерпретира одбране окривљених, исказе оштећеног и саслушаних сведока, као и писмене доказе прочитане на главном претресу и констатује да ли су исти оспорени осталим изведеним доказима или не, не неводећи при том шта је из ког доказа утврдио, нити их повезује у јасну и логичну целину, сходно члану 352 став 2 ЗКП, према коме је суд дужан да савесно оцени сваки доказ појединачно и у вези са осталим доказима, и да на основу такве оцене изведе закључак да ли је нека чињеница утврђена.

Дакле, имајући у виду да првостепени суд доказе које је прихватио није повезао у јасну и логичну целину, нити је навео које одлучне чињенице је из тих доказа утврдио, док су разлози које првостепени суд даје за свој закључак да није доказано да су окривљени АА, ББ и ВВ извршили предметно кривично дело у потпуности нејасни, то је, по налажењу Апелационог суда у Београду, првостепена пресуда захваћена битним повредама одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 11 ЗКП-а, због којих је првостепена пресуда морала бити укинута.

У поновном поступку првостепени суд ће отклонити повреде на које му је овим решењем указано, тако што ће на јасан начин интерпретирати одбране окривљених, исказе оштећеног и саслушаних сведока који су очевици догађаја, као и остале доказе и довести их у међусобну везу, након чега ће све изведене доказе оценити у склопу одбрана окривљених, када ће бити у могућности да донесе правилну и закониту одлуку, за коју ће дати јасне и довољно аргументоване разлоге, при чему ће имати у виду и остале жалбене наводе јавног тужиоца Првог основног јавног тужилаштва у Београду, које овај суд није узео у разматрање, с обзиром да је првостепена пресуда укинута због битне повреде одредаба кривичног поступка.

На основу свега напред наведеног, Апелациони суд у Београду је, применом одредбе члана 389 став 1 Законика о кривичном поступку, донео одлуку као у изреци решења.

Записничар

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА

Бранислава Муњић, с.р.

Соња Манојловић, с.р.

*За тачност отправка
управитељ писарнице
Светлана Антић*